

РАСЕЈАЊЕ ЈЕ УВЕК УЗ СВОЈУ МАТИЦУ

Реч Др инж. Милоја Милићевића, из Берлина, председника Управног одбора Фонда дијаспора за матицу, на Скупштини Фонда, одржаној 8. септембра 2018. у Дому Војске Србије, у Београду

Поштовани скупце,

Драги пријатељи,

Приближавамо се 20-тој годишњици оснивања Фонда дијаспора за матицу, као јединствене националне хуманитарне организације. Све то време трудили смо се, и верујем да смо успели, да будемо корисни свом народу и држави – узорни у сваком погледу. Молили смо оне који имају више да помогну онима који су изгубили све. Тако је и настала значајна имовина нашега Фонда. Српско расејање широм света и многобројни пријатељи српског народа, за мање од две године, приложили су Фонду око 15 милиона немачких марака. Домаћинским расплатањем том имовином, створене су далеко веће вредности у нашој отаџбини.

Многи значајни инфраструктурни објекти које је НАТО злотвор порушио 1999. обновљени су средствима Фонда. До 2001. године, изграђени су нови мостови, пруге, путеви, болнице, школе, обданишта, породилишта, стамбене зграде и ублажене многе личне трагедије протераних и расељених.

У овом дому, који нам данас указује гостопримство, посебно истичемо помоћ и захваљујемо се Војсци Србије на сарадњи са Фондом. Војска је својом инжењеријом и врхунским стручњацима, без икакве накнаде, несебично учествовала у реализацији свих пројеката које је наш Фонд финансирао, што остаје као путоказ и пример традиционалног јединства војске и народа. У те објекте Фонд је уложио око 7,5 милиона немачких марака.

Фонд је притом остваривао сарадњу са државним органима и посебно са локалним самоуправама и спреман је да ту сарадњу и разумевање шири и унапређује у интересу целине нашег народа гдегод се његови делови налазили. Фонд одржава веома добру сарадњу са Српском православном црквом као стубом духовног јединства. Помогли смо обнову многих српских светиња, изградњу нових храмова и парохијских домова.

Ми смо заступници идеје и покретачи иницијативе за подизање централног српског меморијала, Српског дома у Београду и стварање нашег националног требника којег смо назвали Србослов.

За стипендирање младих талената из области математике и технике такђе 1999. основали смо посебан Фонд „Сања Миленковић“ који је имао 40 стипендиста. Сања, ученица Математичке гимназије у Београду, је била изузетан таленат из математике и победник на многим међународним такмичењима младих математичара. Погинула је на Духове, 30. маја 1999. на мосту преко Мораве, код Варварина, од бомби НАТО злотвора.

После октобарских промена 2000. средства оба фонда су блокирана. Уз упорно, систематско ангажовање Управе већи део блокиране имовине враћен је Фонду дијаспора за матицу тек крајем септембра 2008. када је настављена раније започета хуманитарна делатност.

Фонду нису враћена девизна средства која је поедовао већ динарска, нити је Фонду надокнађена камата за блокирану имовину током 8 година. Тиме је нанета велика штета нашем заједништву. Шта више, Фонду „Сања Миленковић“ за младе таленте ни главница средстава још увек није враћена.

У периоду после септембра 2008., Фонд је решавао питања сталног збрињавања избегличких и најсиромашнијих породица. На Косову и Метохији, у селу Брњица код Грачанице изградио је дечје обданиште за око 100 деце. Са највише средстава Фонд је помогао отклањање последица земљотреса у Краљеву као и последица катастрофалних поплава 2014, у 7 општина у Србији и у 5 општина у Републици Српској. За ове подухвате Фонд је уложио 1,3 милиона евра. На пример, само у Обреновцу Фонд је својим средствима обновио 22 породичне куће.

Преко Епархије Рашко-призренске, Фонд већ неколико година мабавља основне животне намирнице за народне кухиње на Косову и Метохији у вредности од 1.000 евра месечно.

Треба рећи да Српско расејање не помаже матици само преко ових фондова. У страдалним 90-им годинама протеклог века расејање је послало велику помоћ у завичаје својим чуваркућама од Задра до Зајечара, од Суботице до Подгорице.

Поред тога, српско расејање дознакама својим ближњима доприноси матици око 4 милијарди долара годишње. Овај износ је двоструко већи од свеукупних годишњих инвестиција из иностранства. Ова средства дијаспоре нису условљена ни каматама ни политичким захтевима.

Увек, а посебно када је најтеже, наш Фонд и српско расејање били су и остају уз своју матицу. Другачије и не може бити.

И поред свега, наша држава показује наша држава не показује одговарајучу пажњу нама у дијаспори. Морам рећи да за нас из расејања, а са потомцима има нас око четири милиона, не постоји ни једно државно надлештво нити адреса у матици, где се можемо обаратити. Питамо се зашто је тако и не налазимо уверљив одговор.

Одувек нам је велика брига судбина наших сународника протераних из Хрватске, Босне и Херцеговине и са Косова и Метохије. Антисрпски центри моћи тзв. међународне заједнице и поред резолуције Савета безбедности УН 1244 настоје да својим перфидним играма и манипулацијама, отму српском народу и Србији исконску колевку – Косово и Метохију. И поред Дејтонског уговора, исти центри моћи, покушавају да оспоре Републику Српску. У том смислу, представници Србије и Српске су изложени свакодневним притисцима и уценама.

Молимо се Богу да све то издрже и све оно што смо примили у наслеђе од наших предака, сачувају и предају потомству.

Поштовани скупце,

Желимо да ово кратко обраћање завршимо нашом молбом и молитвом.

Да се не делимо, да се ујединимо.

Да се поштујемо и уважавамо.

Да се слажемо и помажемо.

Да преживимо, да опстанемо и напредујемо.

Овде и свуда.

Сада и заувек.

Господе, помози нам, молимо ти се.

Живело наше мило Српство!